

”Nej, bredsida, sa jag!”

Asta hade fått en idé. Om hon lärde sig lite om fotboll, så kunde hon spela med Bea. För kanske var det inte bara det där med nallen. Kanske kände sig Bea lite ensam också. Både Asta och Cesar tyckte nämligen att fotboll var tråkigt.

Asta gick till Siggas rum och knackade på.

– Vem är det? morrade Sigge.

– Det är jag, pep Asta. Kan inte du lära mig att spela fotboll?

Dörren slogs upp.

– Skojar du, eller? sa Sigge och stirrade på henne.

Asta skakade på huvudet.

– Okej, ta på dig skorna så kör vi.

Asta och Sigge gick ner till gräset bredvid sportfältet. På planen tränade Beas lag.

Sigge ställde sig framför Asta.

– Okej, sa han. Vi börjar med att passa till varandra.

Asta sparkade till bollen, den missade bara Sigge med en liten bit.

– Hallå, sa Sigge. Här är jag.

Han skakade på huvudet och hämtade bollen.

– Försök igen, sa Sigge.

Det gjorde Asta. Nu sparkade hon hårdare och bollen flög iväg en bra bit bakom Sigge.

– Mål! tjoade Asta.

Hon tjoade extra högt för att Bea skulle höra henne.

